

**Posudek bakalářské práce Hedviky Grolmusové s názvem
Ženy ve vedoucích pozicích**

Posuzovaná bakalářská práce se zabývá velmi aktuálním a na odborné i laické úrovni široce diskutovaným tématem. Autorce se tak nabízela k dispozici široká varieta publikovaných studií, které mohla využít ke komplexní syntéze a zhodnocení dané problematiky. Dle mého názoru však tento předpoklad zůstal částečně nenaplněn.

Práce má rozsah 58 stran textu a 24 stran příloh a je rozdělena do 5 samostatných kapitol, Úvodu a Závěru. Soupis bibliografických citací obsahuje 26 pramenů, z toho dva cizojazyčné. Jedná se o tituly solidní odborné úrovně, poměrně početně jsou zastoupeny prameny elektronické. Z formálního hlediska je práce vypracována zodpovědně a je prostá podstatnějších chyb či překlepů. Práci by nicméně pomohlo homogennější pojetí textu a formálnější jazyková stylizace. Negativním faktorem jsou rovněž opakující se vágní formulace (např. „jiní autoři“, „různé definice“, „mnohé poznatky z různých výzkumů“ apod.) V celém textu rovněž dochází časté duplikaci jednotlivých tvrzení, vět a v jednom případě dokonce i celého odstavce (str. 40 a 56).

První kapitola je zaměřena na vymezení základní terminologie z oblastí vedení a vůdcovství. Jedná se o asi nejméně povedené a soudržné pasáže celé práce, kterým rozhodně nepomohla výrazná závislost na omezeném počtu výchozích pramenů. Většina kapitoly 1.1 je tak více či méně doslovně převzata z jediného titulu (Kocianová). Na str. 9 autorka hovoří o výzkumech typů vůdcovství. O jaké výzkumy se konkrétně jedná?

Práce se dále zabývá problematikou obsazování žen do vedoucích pozic. Autorka se zde i v následujícím výkladu podnětně opírá o konkrétní data z relevantních šetření. Problémem se nicméně může jevit dřívější doba realizace některých z nich (např. na straně 13 píše autorka o 90. letech v přítomném čase). Zarážející je částečná závislost na statistických údajích z USA, ačkoliv jsou k dispozici aktuálnější čísla z nám kulturně i regionálně bližších oblastí (např. materiály EU nebo MPSV).

V druhé kapitole se autorka z genderové perspektivy věnuje otázce rovných příležitostí. Velká pozornost je věnována legislativě a genderové terminologii. Důraz je kladen i na problém mzdových rozdílů mezi pohlavími v ČR. Věděla by autorka, jaká je v tomto ohledu situace v ostatních zemích EU a jaká z toho vyplývá pro ČR pozice?

Další kapitoly se již konkrétně věnují postavení žen na trhu práce. Naplno se v nich projevuje zásadní problém zvoleného pojetí zpracování tématu. Autorka sice vhodně vybírá relevantní výsledky provedených šetření, zcela ovšem rezignuje na snahu uvedené údaje komplexně vysvětlit, pokusit se identifikovat příčiny daného stavu a případně navrhnout možnosti řešení. Soudržnost těchto pasáží trpí rovněž nekoncepčním pojetím, kdy jsou dohromady uváděny obecné údaje ilustrující situaci na trhu práce v ČR spolu s výsledkem šetření na amerických univerzitách. Na str. 32 autorka píše o problému práce na částečný úvazek u zaměstnankyň těchto univerzit. Jaká je z tohoto pohledu situace v ČR?

V poslední kapitole autorka prezentuje vlastní analýzu vedoucích pozic na UK v Praze. Bohužel, toto šetření má opět charakter třídění prvního stupně a autorka se spokojila s prostým popisem stavu, bez snahy o stanovení vlastních hypotéz, vysvětlení příčin daného stavu nebo prognózy budoucího vývoje.

Z celé práce jsem získal dojem, že při zpracování tématu zůstala autorka na povrchu problému a nevyužila příležitosti k hlubší analýze. Přesto k práci nemám z formálního ani odborného pohledu žádné zásadní připomínky. Domnívám se, že ji lze považovat za vyhovující, a proto ji doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 6. února 2007

PhDr. Michal Šerák, Ph.D.

2-3